

ગઝલે-રેહશાન.

બે આના

ગઝલે-રોશન.

નઈ–ગઝલ–ઃમેરા નન્નાસા દીલઃ–તર્જે કવ્વાલી,

જાનિ ઈતના ન હમકો સતાયા કરો.
કભી ભુલેસે તશરીફ લાયા કરો,
હુસ્ન તેરા અય સનમ આખીર ફના હો જાયેગા.
જીસ પર તેરા નાઝ હય સબ ખાકમે મીલ જાયેગા.
પ્યારી જોબનપે મત ઈતરાયા કરો.
મયં અભી કમસીન હું દીલદારીકો કીયા જાનુ,
મેરા નન્નાસા કલેજા હય મય ગમ ખ્વારીકો કીયા જાનુ.
મેરા નન્નાસા દીલ ન દુખાયા કરો,
એક બોસેકી અગર હીમ્મત હો તો દે દીજીયે હુઝુર,
બાદશાહી હુસ્નકી ખયેરાત કરના હયે જુરૂર,
હુસ્ને દવલત સે કુચ્છ તો લુટાયા કરો.
સીર્ફ બોસા સુનકે બીગડે ઓર યું કહને લગે.
ખયરાત ભી દેના હયે તો ફીર કીયા તુમ્હે દેને લગે,

અયેસી બાત ન હમસે બનાયા કરો.
જરા જરામે બીગડતે હુંય રૂઠે જાતે હયં,
હમેં રૂલાતે હયં અગયારકો હસાતે હયં,
જરા દીલમેં તો તુમ શરમાયા કરો.
હમેં તો રૂઠોગે અએ જા તુમ્હે મનાયેંગે,
સીતમ જો હમંપ કરોગે વોહ સબ ઉઠાયેગે,
મેરે પેહલુમેં ગર તુંમ આયા કરો.
હમારે ઇશ્કમેં બે મોત મારે જાવોગે,
લહદમે જાકે ભી આરામ તુમ ન પાવોગો,
મેરે કુચેમે મત તુમ આયા કરો.

નઈ-ગઝલ-મુખમ્મસ—

ક્યા ક્યા કહા ન ફોજે **સીતમગર** કે સામને,
કુછભી ન સમજં દીનકો **ખંનજર** કે સામને.
નકશા ખીચથા ઉસ દીલે **મુજતર** કે સામને,
અદા જો લડને આયે થે **લશકર** કે સામને.
કીસ મુહંસે જાએંગે વો **પયગમ્બર** કે સામને—ક્યા૰
મહેમા બુલાકે દશતમે હકે નબીકા હેફ,
કીન કાન મુસીબતોમેં ફસાયા અલીકો હેફ.
તકલીફ કીસ તરાસં દી આલે નબીકો હેફ,
પાની ન પીને દેતે થે ઇબ્ને અલીકા હેફ.
ઔર આપ-પાની પીતેથે ભરભર કે સામને—ક્યા૰

ભાંજે ભતીજે કત્લ હુએ ઉનકે બરમલા,
બુઝ શુકર હકકે ઔર ન થા કોઈભી ગીલા.
કબજે કો ચુમ ચુમતે કેહતીથી યેહ કઝા,
કયા કહના હય શુજાઅતે બને અલીકી વા.
યુ સરજુકુ તો દે કોઈ ખંજર કે સામને—ક્યા૦
જયનબ પુકારી ખયમેમેં અય ભાઈ મય ફીદા,
કયો ધુપમેં ખડે હો ચલે આવ યાં ઝરા.
સુનતે થે જબકે જયનબે મગમુમકી સદા,
શાહ કહેતે થે દીખાકે લહુ રૂયે પાકકા.
જાવેગે યુંહી દાવરે મેહશર કે સામને—ક્યા૦

નઈ ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી-"શાને ખુદા."

મુઝે અપના જલ્વા દિખાં **કમલી વાલે**,
તુ કુરકતકા નકશા મિટા **કમલી વાલે**.
લગી દીલકી મેરી બુઝા **કમલી વાલે**,
મુઝે **જામે વહદત** પિલા **કમલી વાલે**.
મંય ફીકતા ગયા **હિન્દમેં** રહેતે રહેતે,
મુઝે દરપે અપને બુલા **કમલી વાલે**.
સમઝલું કે દોનો જહાંમીલ ગયે હંય અગર તું મુઝે મીલા હય,
હંય ગરદિસમેં શમ્શો કમર આસમાં પર,
ન તુઝસા મિલા કોઇ દુસરા **કમલી વાલે**.
હય કાફુલ કમર એક અદના કરામત,
તેરી અય મેરે દિલરૂબા **કમલી વાલે**.
મદીનમેં પલંકાંસે જારૂબ **કમલી વાલે**.
હય અરમાં દિલી યહ **પીઆ કમલી વાલે**,

મંય ખાદિમ તું **આકા** મંય **બન્દા** તું **મૌલા;**
મય કુરબાન તુમપર સદા **કમલી** વાલે.
અહદ જનતમેં તેરી પિન્હાં હય પ્યારે.
ન અહમદ-અહદસે જુદા **કમલી વાલે.**
કીઆ હકને પયદા **જહાં** તેરી ખાતિર
તું હય સલેહુલ અંબીઆ **કમલી વાલે.**
રિયાજહિજમેં અબ તેરે જાં અલમ હય,
મદીનેમે જલ્દી બુલા **કમલી વાલે.**

નઈ ગઝલ—કવ્વાલી—

ગુલશા યે ફરિશ્તોમે **શાહે મદની** , આયા.
અલ્લાહસે મિલનેંકા નબિયોંકા **નબી** આયા.
કોહતુર હુવા રોશન એહમદકી તજલ્લીસે.
મુસાફી ઝમાંપર જબ **રબ્બે અરની** આયા.
મુહે કુફરા ઝલાલતકા દુનિયાં મેં હુવા કાલા,
જબ ચર્ખે નુબુવ્વત પર માહેમદની આયા.
પેહચાન કે હઝરતકો કેહદુંગા યે મેહશર મેં,
સબરાઝ હુવે અફસા ઇસ **ભુલ ભુલૈયાં** કે.
ઉસ્તાદે અજલ બનકર તુરે યઝલી આયા,
અય તિશનાલબો દોડો કવસરકા ધની આયા.
મનસખ હુવે **સારે** દુનિયાકે કુતબ ખાને.
કુરઆનકો લે લેકર-જબ ઉમ્મી લકબી આયા.
પોંહચા જો મેં જન્નતમે મિરઝા તો નિદા આઈ,
તાઝીમકો સબ ઉઠો મદદાહે નબી આયા.

નઈ–ગઝલ—તર્જે–કવ્વાલી—

જાની જોબનપે મત ઈતરાયા કરો, કભી ખોફે–ખુદા ભીતો લાયા કરો.

ગયરસે ઈસ દરજા ઉલફત દીલરૂબા અછછી નહી,
માન જાઓ આશીકો કી બદ દુઆ અછછી નહી;
અપને આશીક કો યું ન જલાયા કરો.–જાની.

કયું હવાઇ ઉડ રહી હય રૂએ રોશન પર તેરે,
અય ન તડપુંગા જો છીટે આએ દામન પર તેરે.
જરા બચકે ખંજર ચલાયા કરો.–જાની.

સામને આતે હો મેરે ડાલકર મુંહપર નકાબ,
ગયરસે પરદા નહી કીસ વાસ્તે આલી જનાબ.
દેખો આશીકકા દીલ ન દુખાયા કરો.–જાની.

બાત કહેતા હું અગર માનો ઈસે અય મહેરબા,
એક તુમહો નાઝુકઝમા ઓર ફીર તુમ નવ જવાન.
કહી સબકો એકેલે ન જાયા કરો.–જાની.

આશીકોકી લાગ હોતી હય બુરી અય મેહલકા,
કોઇ ઝાલીમ પાન જાદુકા ન દે તુમકો ખીલા.
દેખો ગૈરે એકકા પાન ન ખાયા કરો.–જાની.

નઈ–ગઝલ—:કવ્વાલી–એ–હીદાયતઃ—તર્જે ગઝલ—

ચલી તેગે અલી જો ચમકતી હુઈ,
લગી કુફને લાશે શીશકતી હુઈ.
કહા હયદરને બુતખાનેકો તુડવાકર મુસલમાં હો,
ગુનાહ જીતને કીયે ઝાલીમ તુ ઉનપર અબ પસેમાં હો.
નહી તેગ ચલેગી ચમકતી હુઇ–ચલી,
મકાતીલને કહા મજબ કબુલેગે ન હમ તેરા.
જબાં કો થામલે કે દીલ જલને લગા મેરા.

તેરી બાત હય કયસી ભલકતી હુઈ-ચલી.
મકાતીલસે કહા હયદરને બુતખાને કો તોડેગેં,
અગર જીંદા રહા તુજકો મુસલમા કરકે છોડેગેં.
ચુભી બાત યે દીલમે ખટકતી હુઈ-ચલી.
કીયે ફીર તીન હમલે કાફીરે બદખુંને જલજલકર,
ન કોઈ રાસ આયા હયદરે કર્રાર કે ઉપર.
ગીરી તેગ ગીરેહમે અટકતી હુઈ-ચલી.
લગાઈ તેગ ફીર હયદરને ઉસ બદકાર કે ઉપર,
મકાતીલકે હુવે ટુકડે ગીરા ઉસદમ જમી ઉપર.
રહી ખાક પે લાશ તડપતી હુઇ-ચલી.
હીદાયત આપકી માની સભી ઉન નેકબખ્તોને,
પડા પથ્થરોં ને ભી કલમા ગવાહી હય દરખ્તોંને.
ભીરી ફુક્ર પે તેગ ચમકતી હુઈ-ચલી.

નઈ-ગઝલ-તર્જે-કુવ્વાલી—

સંગે અસ્વદ ઔર **બય-તુલ્લાહસે** મીલતી હુઇ,
રૂહ જ્નયંગી **રસુલુલ્લાહસે** મીલતી હુઈ.
ક્યું ન આલી મરતબા હો છત તેરી દરગાહકી,
યેભી હે તુરે **કલી-મુલ્લાહસે** મીલતી હુઇ.
ક્યું ન અય દીલ હો કે બે-ખુદ મેં કરૂં તેરા તરફ,
હે તેરી તસ્વીર **બય તુલ્લાહસે** મીલતી હુઈ,
હે તેરી તસ્વીરમેં જલ્વે **જમા-લુલ્લાહ**-કે,
હે તેરી બાતેં **કલા-મુલ્લાહસે** મીલતી હુઇ.

ક્યું ન હમ **ઈસા** કહેં તુજકો સમે જાં બક્ષે યાર,
હૈ તેરી હર શાન **રૂહુલ્લાસે** મીલતી હુઈ.
પી વોહ આતશ-**બેઝસાગર** હો જીસકી આગમેં,
હર લપટ નારી **અલી**-હુલ્લાહસે મીલતી હુઈ.

નઈ ગઝલ-તર્જે—કવ્વાલી:—

સાહા જલવા દીખાદો ખુદારા મુજે,
ગમે હીજ્ર નહી હે ગવારા મુજે.
જાને વાલે તો ગએ ઇસ સાલભી મે રહે ગયાં,
હો જીયારત કીસ તરાહ મેરા મુકદર સો ગયા.
યેહી રંજે આલમને હે મારા મુજે—સાહા,
ખ્વાબ મે દીખલા કે મુજકો શકલ દીલ તડપા દીયા.
જીંદગી ભારી હે મુજકો લીજીયે ખીજમતમે બુલા,
નહીં હીંદમે રહેના ગવારા મુજે—સાહા.
દેખીયે ઇન ગમકે હાથોસે મીલે કબતક નજાત,
દેખીએ બુલવાએંગે કબતક મુજે વાલા શફાત.
હોગા હજરત કા કીસદીન નજારા મુજે—સાહા,
બહેરે ઇસીયાં મેં હુ ડુબા દો સહારા યા નબી.
જુઝ તમારે કોન કામ આતાહે વખતે બેકસી,
નજર આતા નહી હે કીનારા મુજે—સાહા.
ખોફ મુજકો નારે દોઝખ કીસલીએ મંજુર હો,

મ્યાને મહેશર હાથમે જબ દામને પુર "નુર" હો.
બક્ષસવાએગા હકકા પીયારા મુજે-સાહા.

ગઝલે-ફકીર તર્જે-કવ્વાલીઃ—

જબ વો પુછેગા સંરે મહેસર બુલા કે સામને,
કયા જવાબે જુર્મ દેગે હમ ખુદાકે સામને.-૧
અય ફરીસ્તો સુએ દોઝખ પીછે મુજકો ખેંચના,
લે ચલો પહેલે હમારે પેશ્વા કે સામને.-૨
આપકા દામન હીલે ફીર કયું ન દોજખ સર્દ હો,
સમઆ રોસન હો નહી સકતી હવાકે સામને.-૩
અબરે-રહેમત છાઇ હય ઓર ધુંપ તો મુમકીન નહી,
નારકી કીયાતાબ હય નુરે-ખુદા કે સામને.-૪
યા ઇલાહી મય તો મુજરીમ હું મગર તું યે બતા,
કયા ખતા કોઇ ચીજ હય તેરી અતા કે સામને.-૫
અબ તલક તો હીન્દ મે તુંને ગુજારી જીંદગી,
ચલ ફકીર અબ રોજ એ ખયરૂલવરાકે સામને.-૬

ગઝલે-કવ્વાલી-જનાબ—બાહદુદખાં—

મહબુબ મેરે યકતા જો તું હય વોહી મંય હું,
પરવાના સીફત ફુરબાં જો તુ હય વોહી મંય હું.
અબ કીશલીગે અયે પીયારે ડાલા હય **નકાબે** તુન,
મફ્નાં બી હટા દેના જો તુ હય વોહી મંય હુ

મક્કાર થે મક્કે કે–કુફાર થે વોહ શારે,
ઈશલામ દીયા ફયલા જો તું હય વોહી મંય હું.
મહેરૂમ નઉમમત શે બાકી કોઇ રહે જાએ,
દીલ લાદે **ઝલક નુરી** જો તું હય વોહી મય હું.
જો તેરી મોહબ્બતમે મહેબુબ મેરે મીટ જાય,
મંય કિયુના ઉસે બકસુ. જો તુ હય વોહી મંય હું.
હો ખાકપા પે કુછ તો અબ લુત્ફકરમ **મવલા**,
હય નુર તેરા મુજમય જો તુ હય વોહી મંય હું.

ગઝલે–કૃષ્ણ–તર્જે–કવ્વાલી—

યે તકાઝા હય કીસીકા ઇલ્તિજા પરદેમેં હો,
પરદા દારોંકે તવસ્સુલકી દુઆ પરદેમેં હો.
નાઝભી પરદેમેં હો અય જાં અદા પરદેમેં હો,
લુત્ફકી જો બાત હો બેહરે ખુદા પરદેમેં હો.
તેરે સદકે ચારાગર ખુલને ન આએ રાઝે ઇશ્ક,
મેં મરીઝે ઇસ્ક હું મેરી દવા પરદેમેં હો.
તુમકો પેહચાંને હકીકત મે વો આંખે હે કહાં,
યે તુમ્હી જાનોકે કયા ઝાહીર હો કયા પરદેમેં હો.
કયું પસંદ આએ ભલા ઉસકો ખુલા નામ મેરા,
યા ઇલાહી મુદ્દતોં તક જો રહા પરદેમેં હો.
મેરા દાવઆ હય કીસી સુરતસે છુપ સકતા નહી,
વો અગર ઝાહીરમેં હો અય, "કૃષ્ણ" યા પરદેમેં હો.

નઇ–ગઝલ —:કવ્વાલી એ–મુસવ્વીર:—

અલસતોકી બાંસરી સખીરે કીસીને મોહે સુનાકે મારા,
લગાકે કાલુ બલાકા ફનદા લટોંકી લટમે ફસાકે મારા.
અલસતો ગર તું ન કેહતા ન મેં કાલુ બલા કેહતા,
ન કરતા તુ મુઝે પયદા ન મયં તુઝકો **ખુદા** કેહતા.
અસલતોકી બાંસરી સખીરી ઉસને મોહે સુનાકે મારા,
ફહત હયે સબ જગ જીસે **મોહમ્મદ** ઉસીને કલમા પઢાકે મારા.
સુના હય **કાલી કમલ્યાવાલા** અરબકે બાશી **કુરઆનવાલા.**
કે **લા ઇલાહ**કા સબ જગતકો ઉસીને **કલમા** પઢાકે મારા.
પુછેગા જબ ખુદા મુઝસે કે અયે કાસીદ,
ઉસ વક્ત તુ કીયા લાયેગા ઝબાં પર એઓ કાસીદ.
બચડા હય તેરે સામને જો બરસ રે મીમબર,
ઇસીને નયના દીખાકે મારા ઇસીને મોહે સુનાકે મારા.
મયં અઝ કરૂંગા મેરે **મવલા** મેરે સરવર,
કીયા કીયા ન કીયા નાલ કીયા ખુબસા રોયા.
ઇતનેમે **મૂસવ્વીર** જરા રહેમ જો આયા.
કઇ જનતકી તસવીરે મેરે સામને લાયા.
કહને લગા **યુસફ** હય, યે **ઇસા** હય યે **મુસા,**
મયને કહા ઇનમેસે કીસી પર નહી શયેદા.
જબ સામનેકી ઉસને શબીહે શહે વાલા,
એ સાબતા ઉસ વક્ત ઝબાંસે મેરી નીકલા.
ઇસીને ગમ મેં ફંસા કે મારા,
લગી જો લેતે બલાએં, ઉસકે લગા વોહ હસહસંકે પીછે હટને.
તો મંય લગી પયયાં ઉસકે પડને, તો ઉસને મુખડા દીખાકે મારા,
અલસતોકી બાંસરી સખીરી કીસીને મોહે સુનાકે મારા.

 ૧૨૮૨-

ગઝલે-હકીમ—ગઝલ-કવ્વાલી—

મગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયરકી નગરીયાં આંખોમેં બસી હે,
દુખીયા હું બહોત લીકીન, પીઆ મોરી, ખબરીયા, અબ જાન ચલી હે.
નયના તોરે મતવારે હેં, આગ દિલમેં, ઉમંગ હે, કયા સાબીરી રંગ હે,
કયું ન મેં ઇતરાઉ સખીરી મોરી. ચુંદરીયા **સાબીરને** રંગી હે.
દ્વારે જાત તેરે આઉં, દીયે ઘીકે જલાઉં, બીપતકો સુનાઉં,
ખુશ હોકે ચડાઉં, તેરે રોઝેપે **ચદરયા,** યેહ મનમે બસી હે.
શાબીર પીયા મુજકો તો તેરી આસ લગી હે, ગો ઉમ્ર ચલી હે,
મજધારસે અબ પાર લગાદે મોરી **નૈયા**, તુમ **હકકે વલી** હે.
દસ બીસ સખીયાંયે બુરી, એક સખી હું, જો દ્વારે ખડી હું,
ઇન સખીકે હાથોંસે મોરી ભરદે ગગરીયા, કયુ દેર લગી હે.
જાહે હેં **હકીમ** આજ, સુનો જાનીબે **કલીયર**. મગદુમ કે દરપર.
ચલ દેખ સખી અબ તુ કલીયરકી નગરીયા, કયા ધુમ મચી હે.

ગઝલે-ઇશ્ક—તર્જે-કવ્વાલી—

કાસીદા લા દે ખબર **યાર** કે આ જાને કી,
જાન જાતી હય ચલી હીજરમે **દીવાનેકી**.
આપ આવે ન કભી, **ખત** ન કેતાબત ભેજે.
સેંકડો **રાહા** દેખાદા મુઝે તરસાને કી.
તુ મીલે ગયેરોંસે. મએ આંખોસે અપને દેખુ,
હયેફ શદ હયેફ કે બસ જા હએ મર જાનેકી.
અએ શબાહા બહેરે **ખુદા** કુછ મુઝે તદબીર બતા,
યા ઉસે લાકે મીલા, યા મુઝે લે જાને કી.
ગીદીયાં જારી પે મેરે, કોઇ રેહેમ નહી મુજ પર લાતા,
જબ તલક ચશમો મેરી, ખુન હએ બરસાનેકી.

નઇ, ગઝલ-"મેરે ખાલીક દીખાદો-તર્જે"-કવ્વાલી.

મેરે ખાલીક દીખાદો મદીના મુઝે,
ગમે હીજર સે મુસકીલ હય જીના મુઝે.
ચડાહય બાદએ ગમકા ખુમાર મુદ્દતસે,
બરંગે અબ્ર હું મેં અસ્ક બાર મુદ્દતસે.
જીગર બના હય મેરા દાગ દાર મુદ્દતસે,
તડપ રહા હય દીલે બેકરાર મુદ્દતસે.
નહી અચ્છા મેરે હકમે જીના મુઝે.
ન મોત આતી હય ન મુઝકો ચેન જીને મે,
પડા હુવા હુ ગમો દર્દ કે સફીને મે.
ચેહી હય એક અબ અરમાં મેરે સીને મે,
બુલાએ મુઝકો **રસુલે ખુદા** મદીને મે.
કોઈ અયસા બતાદો કરીના મુઝે.
સબે આલમમે જુદાઈ કે ગમ ઉઠતા હુ,
ફસાના ગમે હીજરા કાહે સુનાતા હુ.
નબીકી યાદ જબ આતી હય લોટ જાતા હુ,
મે અસ્ક પીતા હુ ઓર રંજો ગમકો ખાતા હુ.
ન તો ખાના ખુસ આહે ન પીના મુઝે.
લરઝ રહા હય યેહ મુઝરીમ હિસાબકે ડરસે,
છુપાએ મુઝકો સહેદીં કરમકી ચાદરસે.
યે અર્જ હય મેરી હરદમ હબીબે દાવરસે,
બચા રહું તપીસે આફતાબ મહેસર સે.
લગા બોફસે આને પસીના મુઝે.

તડપ રહા હય દીલે જાર દર્દ ફુરકતસે,
ન અયશ સે મુઝે મતલબ ન કામ રાહતસે.
એહી ગીલા હય મુઝે બાર બાર કીસમતસે,
કીસી બરસ ન મુસર્રીફ હુવા ઝીયારતસે.
કોઇ અયસા ન આયા મદીના મુઝે.

—: કવ્વાલી, અશફાકઃ—તર્જે ગઝલ.

જાત લા પરવા હય **મૌલા** તુજકો પરવા હી નહી,
મરને વાલે મર ગએ તુને તો પુછા હી નહી.
બાગે—જન્નતસે નીકાલા જબકે હવ્વાસે જુદા,
તોબા તોબા જબ સુની આદમકી તોબા હી નહી.
ચાહ મે **યુસુફ** ગીરે કહેલાએ લોગોંકે ગુલામ,
બીક ગએ બાજારમે તુને ખરીદા હી નહી.
ઝીકરીયાકે હલકપે તો હાય આરા ચલ ગયા,
લોગ કહેતે હય કે મારા તુને મારા હી નહી.
પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જબ અલઅમા,
કયસે બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનતા હી નહી.
હઝરતે અૈયુબકા કીડો ને સબ તન ખા લીયા,
લોગ કહેતે હય તમાસ યે તમાશા હી નહી.
તસ્તમે રખ્ખા ગયા જબ કાટકર યહ્યા કા સર,
કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી.
તુરપર **મુસા** નઆ જલ્વા હમારા દેખતે,
ઓર **મહંમદસે** કહા તુમસે તો પરદા હી નહી.
વાહ વાહ **અશફાક** તુમને ખુબ લીખી હય ગઝલ
શાહીરો મે હય અબીતક તેરા નામ હી નહી.

ગઝલે. નસિહત-તર્જે-કવ્વાલી—

કઇસે મૌલા બુલાએ મદીને તુજે
કીયા યાદ અભી ન નબીને તુજે
કાફલેવાલોકે પીછે કયુ તડપતા હય યહા
અપને આમાલોપે કુછ તુ ગાૈર કર અય મહેરબા
કીયા સાથ તભી ન કીસીને તુજે—કયસે.

ના કભી **મસજીદમે** જાતા હય **ઇબાદત** કે લીએ
ફીર બુલાએંગે **નબી** કયગે જીયારત કે લીએ
રહે સોચ યહ બારા મહીને તુજે—કયસે,

કીસ લીએ આએ **મહંમદ-મુસતફા** ઇમદાદકો
જબ બુરે આમાલ હો કયસે સુને ફરીયાદકા
લગે સમરસે આને પસીને તુજે—કયસે.

કયું તુજે મારા વતનને ઓર હીંદુસ્તાનને
શાૈકને અરમાનને ઓર મારા આનો બાનને
યેહી હસરતેં દેગી ન જીને તુજે—કયસે.

કીયા ગરજ હય સાકીએ કોસરકોકે બુલાએ જો તુજે
એક પીપાલા આબે **ઝમ ઝમકા** પીલાએ જો તુજે
પડે ખુન કે આંસુ હી પીને તુજે—કયસે.

ના કોઇ થામે ન પકડે ના વતન રોકા કરે
અપને આમાલોસે હરદમ યહા પડા ચીખા કરે
કીયા યાદ ન તેરે નબીને તુજે—કયસે.

ઝુલ્મ કરકે ગર યહાંસે તું વહા પર જાયગા
સામને રોઝેપે ચુપ હોકર ખડા શરમાએગા
કયસે મૌલા લગાએંગે સીનેસે તુજે—કયસે.

ના કરી ઉસકી ઇબાદત ના પઢી તુને **નમાઝ**
ના કીયા કુછ ગાૈર મગર કયમા રોઝા ઓર **નીયાઝ**
હુવા ધીયાન યેહ દીલમેં કભી ન તુજે—કયસે.

નઇ, ગઝલ–તર્જે–કવ્વાલી—

શહેર મદીને વાલે અસાંયા, દરસન બીન તરસાયા, **શહેર મદીને વાલે**
નુરકી કમલી મુખ પર પાયા, અલડી બલડી શકલ દીખાયા
કીયું અખીયન બીન તરસાયા, **શહેર મદીને વાલે**
રાતકો માંના નીંદ ન આયા, મોલા તારા હીજ સતાયા
કાયુ મુસ્તાક બીન તરસાયા, **શહેર મદીને વાલે**
દરપર તોર આયા રે સાયા, ખાલી ન દામન જાયા રે સાયાં
મંગીયા મુરાદ ન પાયાં, **શહેર મદીને વાલે**

સંગીત ભંડાર–ગઝલ—"સનમની શોધ"—

હુયે હય આશીક હમ ઉસ **સનમ** પર, કે જીસને દુનીયાંકો હય બનાયા,
ગઈ ભટકતે યે ઉમ્ર સારી મગર વોહ પ્યારા નઝર ન આયા.
હુંવ **મુસલમાં** વહબનકે **હાફીઝ** કુરાન પઢ પઢ જનમ બીતાયા,
પઢા હય શાશતર બને હય **પંડીત** ન દીદ ઉસ્કા જરા બીપાયા.
હુય **ઇસાઇ** જહાંકે અંદર તોજાકે **ગીરજા**મે સર ઝુકાયા,
જૈનમતમે બી હમને ઢુંઢા વહાં કીસીજા નહીં દેખાયા.
બના **સમાજી** વ **આર્યભાઇ** ક્રીમેશન દીલમેં રહા સમાયા,
હરેક મઝહબમેં જાન લાશા કહાં હમે એકા શકલ સુરાયા.
ગયા વ કાશીમેં જાકે હેરા પતા લગાનેમે દીલ લગાયા,
પ્રયાગ ગંગા વ **ગોમતી**મેં **ત્રીવેણી** જાકર કે મેં નહાયા.
જપે હય **મંતર** વ **તંત્ર** સારે યે શોર મરઘટમેં જા મચાયા,
સનમકો ઢુંઢા ભશમ લગાકર **જટા**કો શિર પર તો હય બઢાયા.
હમેશા યારો રહા ફીકરમે નમોહ દુનીયાંસે હય છુટાયા,
પરાયે ધનમેં વ **સ્ત્રી**મે હરેક જાનીબકો દીલ લુભાયા.
ન કુરબાની કીયા જહાંમેં આ કર મેં જન્મ અપના વથા ગુમાયા,
મીલા સનમ વોહ હમારે દીલમેં–દીલી કે અંદર રહા **સમાયા**

નઈ-ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી—

ઇસ્લામ કા **ઝન્ડા** આલમમે ગડવા દીયા કમલી વાલેને,
કાબેમે બુતોંકો કલમએંદી પડવા દીયા કમલી વાલેને.
ઘુંઘટ જો અપને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને,
દીખલાકે **જમાલ** એક **આલમ**કો તડપા દીયા કમલી વાલેને
જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલી વાલેને
ગોયાકે ખુદાકો અપરદા દીખલા દીયા કમલી વાલેને.
ક્યું ફીક્ર હો રોઝે જઝા હમકો બુલન્દ એંગે સબ હરયાં અબતો,
જીસ વકતકે અબરે **રહેમત**કો બરસા દીયા કમલી વાલેને.
દે દેકે શરાબે દાવતકો ઓરૂંસે મીટા કર કસરતકો,
વા જલવાએ **હક** નસ ઉન્મતકો દીખલા દીયા કમલી વાલેને.
આશકકો દીલસે પુછો ઝરા વો કદકી ફબન વો રૂખકી જીયા,
દીખલાઇ કભી જોબાકી અદા તડપા દીયા કમલી વાલેને.
ક્યા નીગાહેને ગુલથે **સલ્લેઅલા** ઇસરારસે ગુજરે શહેહુદા,
બોલ કુચાબી અપની ખુશબોસે મેહકા દીયા કમલી વાલેને
રો રો કે કભી તો હાર્ મે જા કે કભી કોહો સારોમે,
અલ્લાહસે અપની ઉન્મતકો બખ્શવા દીયા કમલી વાલેને.

સંસાર નૌકા—રાગ-ગઝલ-કવ્વાલી—

મહેફીલમેં ઝુમતા જો **જામે શરાબ** આયા,
સુઝી વોહ મસ્તીયા કે શબભર ન ખાબ આયા.
અઉરોંકો દેખતે થે પરદા ઉઠા ઉઠા કર,
હમ પર નજર જો આઇ મુંહ પર **નકાબ** આયા.
છુપકે રકીબસે વોહ આયે તો મુંહસે નીકલા,
કાંટોસે છુપકે છુપકે મેરા **ગુલાબ** આયા.

તમામ શુદ.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, બાજીવાળા પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી દાજીભાઈ નાયકે છાપ્યું.